

Klaske's tori

Hallo lieve mensen,

Ijverig bouwen ze aan hun toren, gemaakt van speelkaarten. We doen een wedstrijd; wie kan de hoogste toren bouwen?. Natuurlijk wil iedereen winnen en dat doen ze door vooral te zorgen dat de toren van de ander niet blijft staan. Dit gebeurt door een onnatuurlijke windhoos of door een lichte aardbeving. Elke woensdag middag zijn we bezig met de kinderen van een kindertehuis. Soms ga je gefrustreerd naar huis. De jongens hebben alleen interesse in voetbal of hebben straf en mogen niet komen. Alle moeite voor niks denk je dan. Maar een week later kan de sfeer weer heel anders zijn.

Een team van 15 vrijwilligers werkt in twee verschillende tehuizen. Op papier staat alles mooi gepland, maar helaas komt niet elke vrijwilliger even trouw en gebeurt niet altijd alles even tactvol. Ik klaag niet over ze, ben juist heel blij met ze, want zij zijn tenminste bereidwillig en reiken uit naar de wezen in hun eigen land. Maar om zo'n team aan te sturen kost soms bere veel geduld en tijd en ook denkwerk hoe je werk gaat indelen en wat voor taken je ze geeft.

Juist deze week werd mijn tijd opgeslokt door alle vrijwilligers te bellen en te kijken op welke manier we het pastoraal werk het beste verder vorm kunnen geven. Vanmiddag ging ik naar het tehuis en zit ik met mijn 'boeven' torens te bouwen. We praten over niet opgeven en dat bij God niets onmogelijk is. Een van de deugnieten Rofell voelt zich vandaag niet zo lekker, hij heeft hoofdpijn. Hij blijft er wel bij zitten, maar hangt wat op de tafel. Ik neem hem even apart. Als we even babbelen en ik voor hem bid, veegt deze stoere jongen snel een traan weg. Ik voel echt met hem mee; 11 jaar, zonder mama, je voelt je niet lekker, geen rustig plekje, niemand die je lekker in bed stopt of een sinaasappel voor je schilt. Veel kan ik niet doen. Ik heb nog een asperientje in mijn tas, ik geef hem de helft. Rofell mag weten dat er naar hem wordt omgezien.

Aan het eind neem ik Kison even apart. Deze jongen woont sinds kort in het tehuis. Hij zegt dat hij in de paasvakantie naar zijn moeder gaat op Libidoti. Er gaat een lichtje bij mij branden. Een dorp aan de overkant van het stuwmeer. Een dorp waar ik 6 jaar geleden ben geweest. Een dorp waar geen kerk staat, maar wel drie christenen die op de school les gaven. We hebben ze getraind en materiaal gegeven. Ook hebben we een kinderfeest gegeven, waar de kinderen voor het eerst gehoord hebben van een God die ons liefheeft. Drie jaar geleden kregen we bericht dat deze leerkrachten het zwaar te verduren hadden in het dorp. Het werd niet meer geaccepteerd dat ze christenen waren en dat ze daarover spraken met de kinderen. De leerkrachten zijn vandaar vertrokken. Ik weet nog dat ik de training in dat dorp als verloren tijd zag. Mislukt menselijker wijs gezien.

Maar nu praat ik met Kison en vraag hem wanneer hij voor het eerst van Jezus heeft gehoord. Na een klein rekensommetje zegt hij mij dat hij 5 jaar geleden van Jezus heeft gehoord en ook nooit meer een andere God wil dienen. Hij ging naar de club die op school werd gegeven. Hij weet de namen van de leerkrachten nog voor me op te noemen. God is toch geweldig! Als Hij zaait, zal de oogst ook binnengehaald worden. Maar dat zien we vaak niet. Kison gaat nu in de vakantie naar zijn ouders. Als ik hem vraag wat hij allemaal gaat doen weet hij allerlei leuke dingen op te noemen, maar hij zegt ook dat hij aan zijn ouders het paasverhaal gaat vertellen wat hij nu heeft gehoord. Laten we bidden voor dit dorp Libidoti (letterlijk vertaald; leven is vuil) dat God via de kinderen de ouders laat zien dat God al het vuile wil opruimen en ons een schoon/nieuw leven wil geven! Het was voor mij een heerlijke bemoediging om te horen, na een lange werkdag. Van dit soort verhalen krijg je dubbel veel motivatie en energie, dus daarom wilde ik het u niet onthouden!

Je krijgt geen spijt als je JA zegt tegen Jezus!

Als je een broodje mee hebt naar school en je hebt honger, kan het gebeuren dat je er spijt van hebt dat je pindakaas op je brood hebt. Je wilde liever pasta. Spijt krijg je nooit als je kiest voor Jezus. De kinderen zingen het lied mee uit volle borst. De gospeltruck heeft acht weken op de vrijdagmiddag gedraaid in een wijk in Paramaribo. We werken samen met de Charismatische vernieuwing van de Rooms Katholieke kerk. Zij starten een kinderclub in deze wijk. Laten we blijven bidden voor deze kinderen dat ze op de club verder mogen leren wat het werkelijk betekend om te kiezen voor Jezus.

lets talk about....

Het blijft spannend als je een nieuwe groep voor je krijgt. Wat voor indruk maak je? Is er een klik? Ik had dit keer een mooie binnenkomer in de nieuwe klas. Ik ging bijna onderuit, omdat de vloer nat was. Het ijs was direct gebroken. We hebben met elkaar gelachen.

Bij stg. Tana, een praktijk school voor jongeren die vroegtijdig school hebben verlaten mogen wij aan elke groep voorlichting geven. Ik heb niet de illusie dat deze meiden nooit voorlichting hebben gehad en niet weten wat goed voor ze is. Maar waarom zijn er zoveel tienerzwangerschappen, gebroken harten en jongeren besmet met HIV? Omdat het meelopers zijn, hun karakter is niet sterk genoeg om goede keuzen te maken.

Het programma No apologies, wat we draaien is erop gebaseerd dat je moet werken aan een goed karakter, zodat je sterk staat en de juiste keuzes kan maken. De boodschap die we brengen is goed, maar ik denk ook dat de boodschap pas werkelijk wordt aangenomen als er een band ontstaat met de groep. De klik moet er zijn, want anders blijven het woorden. De nieuwe groep meiden was bijzonder enthousiast, open en eerlijk. Het was een goede tijd samen, er was duidelijk een klik. Ze spraken eerlijk over hun teleurstellingen, over hun fouten en stonden erg open voor de boodschap. Ook was er veel gelegenheid om ze te vertellen dat God een beter plan met hun voor ogen heeft en dat je bij Hem opnieuw mag beginnen!

Betty babbel en Willy Stillie

Korealen vol met kinderen kwamen aan in Atjoni. De plek waar de weg over het land ophoudt en je overstapt op het water weg. Het kinderboekenfestival, georganiseerd door stichting projecten, werd daar drie dagen gehouden. De kinderen moesten soms vier uren in de koreaal zitten voordat ze bij ons kwamen. Maar dat hadden ze er wel voor over, want er is anders nooit vertier in het binnenland. Betty en Willy hebben weer heel veel kinderen mogen ontvangen in hun stand. Het was weer prachtig om te zien hoe enthousiast de kinderen worden van een gekleurde pruik, klein rood gitaartje en poppenspel. Voor elke klas probeerden we met evenveel enthousiasme het korte theater stuk op te voeren met de boodschap dat we niet moeten oordelen. Want niemand is gek en niemand is raar, want God houdt van jou en mij!

Ik moest wel even bijkomen van; vijf dagen witte rijst en wit brood, slapen in een hangmat en een zes uur durende terugweg waar je heen en weer geschud wordt en je zo rood als een indiaan wordt vanwege de stof weg. Het laatste festival van dit jaar zal eind mei gehouden worden in Paramaribo. We mogen daar rekenen op ongeveer vijf duizend kinderen die we die week in onze stand mogen ontvangen. Bid voor energie en dat de kids dat wat ze horen van de liefdevolle God niet zullen vergeten en verder naar Hem gaan zoeken.

PLANNING & GEBED

Onze bekwaamheid = Gods werk Onze verlegenheid = Gods gelegenheid

- ✓ Tiener- en jeugdkamp van 13 tot 15 jaar. Thema: you've got it? Vinden van de ware schat.
- ✓ Spreken over zending voor een groep jongeren op 18 april.
- ✓ Jeugdwerkerstraining op 24 en 25 april.
- ✓ Training pastoraat aan kinderen en jeugdigen start 4 mei.
- ✓ Jeugdwerkerstraining binnenland 9 en 10 mei.
- ✓ Bid voor pastoraat. Dat we steeds weer wijsheid mogen ontvangen om de kinderen/ jeugdigen te begeleiden juist daar waar er zoveel pijn en verdriet is.
- ✓ Dank God voor mijn gezondheid en bescherming elke dag in het verkeer.
- ✓ Bid voor Aart-jan en Froukje Wijnbergen die een jaar het werk zijn komen ondersteunen.
- ✓ Ik ben op zoek naar een andere woning. Qua prijs en veiligheid ligt er niet zoveel voorhanden, maar bid dat ik een geschikte woning zal vinden.

How great is our God!

Groetjes,
Klaske Hummelen

Contactpersoon TFC:

Alien Hogewey
055-5421175
Alienmenkveld@hotmail.com
www.klaskehummelen.nl

Adres:

Postbus 9181
Zorg en Hoop
Paramaribo Suriname
Klaskehum@gmail.com

Ondersteuning:

Operation Rescue Missions 't Loo-Oldebroek
Bankrekening: 348413963 met vermelding: t.g.v. Klaske
IBAN nr: NL 11 RABO 034 84 13 963 BIC-CODE: RABO NL2U
www.operation-rescue.org